

DE VLAAMSE MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN
DIERENWELZIJN

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, het koninklijk besluit van 10 juli 2006 betreffende het rijbewijs voor voertuigen van categorie B en van het koninklijk besluit van 4 mei 2007 betreffende het rijbewijs, de vakbekwaamheid en de nascholing van bestuurders van voertuigen van de categorieën C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D, D+E
- Definitieve goedkeuring

1. INHOUDELIJK

1. Principiële goedkeuring.

De Vlaamse Regering verleende op 15 juli 2016 haar principiële goedkeuring aan een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, het koninklijk besluit van 10 juli 2006 betreffende het rijbewijs voor voertuigen van categorie B en van het koninklijk besluit van 4 mei 2007 betreffende het rijbewijs, de vakbekwaamheid en de nascholing van bestuurders van voertuigen van de categorieën C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D, D+E (VR 2016 1507 DOC.0818/1, VR 2016 1507 DOC.0818/2, VR 2016 1507 DOC.0818/3).

2. Korte samenvatting en inhoud van het ontwerp van besluit.

Met de zesde staatshervorming werden de gewesten bevoegd voor de rijopleiding en rijexamens. In het regeerakkoord werd al melding gemaakt van een aantal belangrijke wijzigingen die zich in deze regelgeving opdringen.

Met dit ontwerp van besluit wordt in verschillende koninklijke besluiten wijzigingen aangebracht en wordt een eerste stap gezet in de richting van een vernieuwde rijopleiding en -examen.

Het ontwerp van besluit houdt vooreerst een wijziging in van de examinering en de rijopleiding voor categorie B.

De huidige rijopleiding en examinering voor categorie B beperken zich namelijk tot de zogenoemde lagere orde vaardigheden: voertuigbeheersing en kennis van eenvoudige verkeerssituaties.

Het ontbreekt de beginnende automobilist vaak aan verkeersinzicht. Hij kan de taken die hij in het verkeer aangaat, nog niet goed afstemmen op de eigen capaciteiten.

Dit houdt onder meer verband met een overschatting van het eigen kunnen en een onderschatting van de gevaren waarbij zowel leeftijd als rijervaring een rol spelen. Uit onderzoek werd duidelijk dat het ongevalsrisico het hoogst is, onmiddellijk na het behalen van het rijbewijs. Doet een ongeval zich toch voor, dan weet de kandidaat hoe adequaat te reageren en heeft hij/zij kennis van de eerste hulp.

In dit kader is het enerzijds aangewezen om de examinering voor kandidaten voor categorie B aan te passen.

In het theoretische examen voor categorie B zullen de overtredingen van een hogere graad alsook overtredingen betreffende de maximumsnelheid zwaarder doorwegen in de eindscore.

Voor het praktische examen categorie B zullen door de wijziging zowel extra vaardigheden van lagere orde (door de invoering van extra manoeuvres) als vaardigheden van hogere orde (door de gevaarherkenningstest en het testen of de kandidaat in staat is zelfstandig te rijden) kunnen worden getest tijdens het praktijkexamen.

De hervorming van het theorie- en het praktijkexamen voor categorie B zal automatisch gevolgen hebben voor de inhoud van de rijopleiding die logischerwijze mee zal evolueren met de hervormde examinering, waardoor kandidaten gestimuleerd worden om meer lagere en hogere orde vaardigheden te ontwikkelen.

Anderzijds bevat het ontwerp van besluit een wijziging betreffende de rijopleiding voor categorie B.

De modaliteiten van de rijopleiding – meer bepaald het aantal keer dat men de scholing door middel van het voorlopig rijbewijs kan doorlopen- worden gewijzigd.

De praktische scholing met een voorlopig rijbewijs vormt een verplicht onderdeel van de rijopleiding voor de kandidaat voor het rijbewijs B en vormt een voorwaarde om te kunnen deelnemen aan het praktisch examen.

De huidige regeling voorziet erin dat wanneer iemand niet langer zijn rijvaardigheden onder dekking van het voorlopig rijbewijs kan oefenen doordat het voorlopig rijbewijs vervallen is, de kandidaat drie jaar in de onmogelijkheid is om opnieuw de praktische scholing te doorlopen via een nieuw voorlopig rijbewijs. Dit betekent dat hij enkel met een erkende rijsschool verder kan oefenen en het examen afleggen. Deze wachttijd om opnieuw te mogen oefenen door middel van het voorlopig rijbewijs, heeft tot gevolg dat de kandidaat slechts een beperkt aantal oefenkilometers heeft wanneer hij opnieuw deelneemt aan het praktisch examen.

Een afschaffing van deze wachttijd geeft de kandidaat de mogelijkheid om tijdens zijn rijopleiding het aantal oefenkilometers te verhogen.

Ten gevolge van deze afschaffing kunnen kandidaten die reeds praktische scholing doorlopen hebben via het voorlopig rijbewijs, maar die niet tijdig hebben deelgenomen aan het praktisch examen, mits het volgen van zes uur rijles in een erkende rijsschool, opnieuw de praktische scholing door middel van een voorlopig rijbewijs volgen. Het voorlopig rijbewijs zal in dat geval een geldigheid hebben van achttien maanden (waarbij men zonder begeleider mag rijden) of zesendertig maanden (waarbij men enkel met begeleider mag rijden),.

Ingevolge deze bijkomende scholingsmogelijkheid via het voorlopig rijbewijs zal de kandidaat verder kunnen oefenen op de openbare weg en zal hij het praktijkexamen ook kunnen afleggen zonder de rijsschool.

Tevens wordt voorzien dat de scholing die gevolgd wordt onder dekking van het vorig voorlopig rijbewijs B in aanmerking wordt genomen voor het berekenen van de termijn voorgeschreven in

artikel 8, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 10 juli 2006 betreffende het rijbewijs voor voertuigen van categorie B. Dit geldt dus in alle gevallen waarin iemand scholing heeft gevolgd onder dekking van een vorig voorlopig rijbewijs. Daarom wordt de regel opgenomen in een afzonderlijke paragraaf 4.

Daarnaast wijzigt het ontwerp van besluit ook de regeling betreffende de bijstand van een tolk tijdens alle rijexamens.

De voorbije vijf jaren kregen kandidaten tijdens het rijexamen bijstand van een tolk voor niet minder dan 28 verschillende talen. Dit houdt een aanzienlijke extra werk- en organisatielast en bijgevolg ook kosten in voor de erkende rijexamencentra.

Om redenen van kostenbeheersing en efficiëntieverbetering voor de examencentra beperkt het ontwerp van besluit de mogelijkheid van bijstand van een tolk tijdens het rijexamen.

Wat de kandidaten met een gehoorhandicap, namelijk dove of slechthorende kandidaten, betreft, erkent het ontwerp uitdrukkelijk dat zij het recht hebben om zich te laten bijstaan door een door beëdigd doventolk tijdens het theoretisch en praktisch examen. In voorkomend geval –en onder de daar bepaalde voorwaarden- zal de kandidaat die recht heeft op bijstand van een doventolk krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 15 januari 2016 houdende de vaststelling van overkoepelende regels voor het centraal tolkenbureau voor de beleidsdomeinen Onderwijs en Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, deze tolkuren ook kunnen aanwenden voor het theoretisch en/of het praktisch examen. Op deze wijze wordt uitwerking gegeven aan Decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkheids- en gelijkebehandelingsbeleid en meer in het bijzonder de artikelen 15 en 19 ervan.

Verder wijzigt het ontwerp van besluit de examenretributies voor de categorieën AM, A1, A2, A, B+E en B96.

De retributie van het praktijkexamen categorie B zal, gezien het bijkomende examenonderdeel van de gevaarherkenningstest, licht verhogen van 36 euro naar 39 euro. In dit bedrag is de belasting over de toegevoegde waarde inbegrepen.

Voor het overige blijven de examenretributies ongewijzigd maar er wordt wel een automatische jaarlijkse indexatie van de retributies voor de categorieën AM, A1, A2, A, B, B+E en B96 ingevoerd.

Op vandaag worden de examenretributies voor examens rijbewijs en vakbekwaamheid voor de categorieën C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D, D+E al jaarlijks automatisch geïndexeerd wat niet het geval is voor de retributies voor de rijexamens voor de categorieën AM, A1, A2, A, B, B+E en B96.

Deze retributies zijn al jaren ongewijzigd en werden niet geïndexeerd, ondanks de stijgende kosten voor de examencentra.

Het principe van de automatische jaarlijkse indexatie van de examenretributies wordt thans veralgemeend.

Tot slot voorziet het ontwerp van besluit ook in een gedeeltelijke omzetting van Richtlijn 2015/653 van de Commissie van 24 april 2015 tot wijziging van Richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het rijbewijs.

Deze richtlijn wijzigt de lijst van Europese codes voor het rijbewijs (bijlage 7 van het koninklijk besluit betreffende het rijbewijs). De codes en sub-codes werden aangepast in het licht van de

technische en wetenschappelijke vooruitgang, met name op het gebied van de aanpassing van voertuigen en de technische ondersteuning van bestuurders met een handicap.

Deze codes worden aangebracht op het rijbewijs en maken een federale bevoegdheid uit.

Ingevolge de wijziging van deze codes, moet het rijgeschiktheidsattest afgeleverd door de geneesheer van het centrum bedoeld in artikel 45 van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs worden aangepast.

Gezien de gewesten sedert de zesde staatshervorming bevoegd zijn voor het toezicht op de rijgeschiktheid van de bestuurders die lijden aan een vermindering van hun functionele vaardigheden (artikel 6, §1, XII, 6° Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen), is het aan het Vlaamse Gewest om dit rijgeschiktheidsattest aan te passen conform Richtlijn 2015/653.

3. Wijzigingen aan het ontwerp ingevolge het advies van de Raad van State.

De Raad van State verleende op 30 september 2016 het advies 59.890/VR bij het ontwerp. Het advies leidt tot een aantal wijzigingen aan het ontwerp van besluit. Er wordt op alle opmerkingen ingegaan, behoudens wat het verwerven van rijvaardigheden onder dekking van het voorlopig rijbewijs betreft.

3.1. Opmerkingen omtrent de bevoegdheid

3.1.1. Omtrent de rijgeschiktheidsattesten

De Raad van State is van oordeel dat de rijgeschiktheidsattesten die betrekking hebben op het geneeskundig onderzoek (bijlage 6 van het koninklijk besluit van 23 maart 1998) behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Daarbij merkt de Raad van State op dat luidens artikel 6, § 1, XII, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de gewesten bevoegd zijn inzake “het toezicht op de rijgeschiktheid van de bestuurders en de kandidaat bestuurders die lijden aan een vermindering van hun functionele vaardigheden”, thans geregeld in artikel 45 van het koninklijk besluit van 23 maart 1998.

Nog volgens de Raad van State blijkt uit die bepaling dat het in punt XII van bijlage 6 van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 geregelde rijgeschiktheidsattest betrekking heeft op bestuurders en de kandidaat-bestuurders die lijden aan een vermindering van hun functionele vaardigheden, zodat het Vlaamse Gewest op grond van zijn bevoegdheid voor het toezicht op de rijgeschiktheid van die bestuurders en kandidaat-bestuurders de inhoud ervan mag regelen, met inbegrip van de codes die erop moeten worden vermeld.

Er kan worden ingegaan op de opmerking van de Raad van State. Artikel 7, 1° tot 4° van het ontwerp van besluit werd weggelaten. Artikel 7, 5° werd behouden.

3.1.2. Omtrent de praktische scholing onder dekking van het voorlopig rijbewijs

Volgens de Raad van State worden in artikel 5/1 van het koninklijk besluit van 10 juli 2006 de voorwaarden bepaald voor het toekennen van het voorlopig rijbewijs, inzonderheid de voorwaarde dat na het verstrijken van de geldigheid van het voorlopig rijbewijs B, de kandidaat slechts na drie jaar een nieuw voorlopig rijbewijs kan bekomen. De regeling van die voorwaarden is volgens de Raad een aangelegenheid die tot de bevoegdheid van de federale overheid zou zijn blijven behoren. Hetzelfde geldt volgens de Raad voor de regel die het aantal keren bepaalt dat een kandidaat een bepaald model voorlopig rijbewijs kan verkrijgen.

De Raad adviseert om artikel 8 van het ontwerp van besluit weg te laten. Er kan niet worden ingegaan op dit advies om de volgende redenen.

Vooreerst volgt uit artikel 6, §1, XII, 6° van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen duidelijk en ondubbelzinnig dat de bevoegdheid inzake *“de reglementering inzake de scholing en examens betreffende de kennis en de vaardigheden die nodig zijn voor het besturen van voertuigen van elke categorie”* toegewezen is aan de gewesten. Als uitzondering op deze bevoegdheidstoewijzing aan de gewesten, is de federale overheid bevoegd gebleven *“voor het bepalen van de kennis en de vaardigheden die nodig zijn voor het besturen van voertuigen”*.

De regel inzake de wachttijd van drie jaar om opnieuw rijvaardigheden te kunnen verwerven onder dekking van een nieuw voorlopig rijbewijs, behoort tot de gewestbevoegdheid inzake de scholing en heeft geen betrekking op de *“kennis”* of *“vaardigheid”* die volgens artikel 6, §1, XII, 6° BWHI als uitzondering op de gewestbevoegdheid is voorbehouden aan de federale overheid.

Uit de toelichting bij de Bijzondere Wet Zesde Staatshervorming blijkt ook dat de wijze waarop rijvaardigheden kunnen worden verworven, een gewestbevoegdheid is.

“Het bepalen van de kennis en de vaardigheden die nodig zijn voor het besturen van voertuigen blijft dus een federale bevoegdheid. Daarentegen wordt de wijze waarop deze kennis en vaardigheden worden verworven en nagegaan een gewestbevoegdheid.”

Door de wachttijd van drie jaar af te schaffen, is de kandidaat in de mogelijkheid om tijdens zijn rijopleiding het aantal oefenkilometers te verhogen onder dekking van het voorlopig rijbewijs en aldus bijkomende kennis en vaardigheden te verwerven in vergelijking met de huidige regeling. Het ontwerp regelt aldus de wijze waarop praktische vaardigheden verworven worden en behoort tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

Dit geldt eveneens voor de regel die bepaalt hoeveel keer een kandidaat rijvaardigheden kan oefenen onder dekking van een bepaald model van voorlopig rijbewijs. Het is aldus een element van de rijopleiding waarvoor de gewesten bevoegd zijn.

Bovendien dienen de aan de gewesten toegewezen bevoegdheden ruim en zinvol geïnterpreteerd te worden en de uitzonderingen op de toegewezen bevoegdheden restrictief. Een zinvolle invulling van de gewestbevoegdheid inzake de rijopleiding, impliceert dat de gewesten ook bevoegd zijn om te bepalen wanneer en onder welke voorwaarden iemand zijn rijvaardigheden kan oefenen onder dekking van een voorlopig rijbewijs.

Het oefenen van de rijvaardigheden onder dekking van het voorlopig rijbewijs betreft overigens ook een voorwaarde om te kunnen deelnemen aan het praktisch examen (zie artikel 8, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 10 juli 2006 betreffende het rijbewijs voor voertuigen van categorie B).

De toelichting bij de Bijzondere Wet Zesde Staatshervorming stelt verder:

“Het spreekt voor zich dat wanneer specifieke bevoegdheden met betrekking tot de scholing, examens en de rij scholen aan de gewesten worden overgedragen, de overige aspecten met betrekking tot de voorwaarden voor het uitkeren van een rijbewijs en voor het besturen van voertuigen tot de residuaire bevoegdheid van de federale overheid blijven behoren.”

Hieruit blijkt aldus dat het bepalen van de voorwaarden voor het mogen besturen van een voertuig een gedeelde bevoegdheid van de gewesten en de federale overheid betreft:

- de gewesten zijn bevoegd voor het bepalen van de voorwaarden die gelden voor het mogen besturen van een voertuig, in zoverre de voorwaarden betrekking hebben op de scholing (of examens);
- de federale overheid is bevoegd voor het bepalen van de andere voorwaarden dan deze die betrekking hebben op de scholing (of examens).

Anders dan de Raad van State lijkt aan te nemen, kan dus niet zonder meer gesteld worden dat de regeling van de voorwaarden voor het bekomen van een voorlopig rijbewijs in zijn geheel een federale bevoegdheid is gebleven.

Verder kan uit de zin in de toelichting bij de Bijzondere Wet Zesde Staatshervorming waarin wordt aangegeven dat “*het voorlopig rijbewijs, het rijbewijs met punten en de regels inzake verval*” tot de federale bevoegdheid blijven behoren, niet worden afgeleid dat alle regels die betrekking hebben op het voorlopig rijbewijs en het rijbewijs met punten tot de bevoegdheid van de federale overheid zouden zijn blijven behoren.

Stellen dat uit de toelichting bij de Bijzondere Wet Zesde Staatshervorming zou blijken dat de federale overheid integraal bevoegd is gebleven voor de voorwaarden voor het toekennen van het voorlopig rijbewijs, gaat in tegen de duidelijke tekst van artikel 6, §1, XII, 6° van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen waaruit blijkt dat de scholing een gewestbevoegdheid is.

De federale overheid is enkel bevoegd gebleven voor zover de regels inzake het voorlopig rijbewijs en het rijbewijs met punten geen betrekking hebben op de rijopleiding. Immers moet de voormelde zin gelezen worden in het licht van de gehele systematiek van de bevoegdheidsoverdracht inzake de rijopleiding.

Dit wordt wat het (nog niet in werking getreden) rijbewijs met punten betreft, overigens ook uitdrukkelijk bevestigd op pagina 147 van de toelichting bij de Bijzondere Wet Zesde Staatshervorming. Niettegenstaande de voormelde zin op pagina 146 van de toelichting zonder enig voorbehoud stelt dat “het rijbewijs met punten” tot de federale bevoegdheid is blijven behoren, wordt op pagina 147 van de toelichting uitdrukkelijk aangegeven dat de opleidingen die verstrekt worden in het kader van het rijbewijs met punten tot de bevoegdheden van de gewesten behoren.

Naar analogie hiermee kan hetzelfde worden gesteld voor het voorlopig rijbewijs.

Het ontwerp van artikel 5/1 van het besluit Vlaamse Regering doet dan ook op geen enkele wijze afbreuk aan de federale bevoegdheden, zo ook niet inzake het voorlopig rijbewijs. Immers wordt enkel een aspect van de rijopleiding geregeld. Zo blijft de federale overheid bevoegd voor het uitreiken van het voorlopig rijbewijs, het model en de overige, niet aan de rijopleiding gekoppelde voorwaarden voor het bekomen van het voorlopig rijbewijs. Door te voorzien dat de kandidaat maar tweemaal hetzelfde model (met of zonder begeleider) voorlopig rijbewijs B kan verkrijgen, wordt vermeden dat kandidaat-bestuurders de mogelijkheid die hen geboden wordt om hun rijvaardigheden te oefenen op de openbare weg zouden misbruiken.

Het ontwerp is aldus redelijk en bemoeilijkt de uitoefening van de federale bevoegdheid geenszins, zodat het ontwerp binnen de grenzen van de evenredigheid blijft. Tot slot dient vastgesteld te worden dat de Vlaamse Regering het voorgestelde artikel 5/1 in elk geval kan aannemen op grond van de impliciete bevoegdheden. Hoewel in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 melding wordt gemaakt van “decreten” drukt dit artikel slechts een algemeen beginsel uit waarvan ook de gemeenschaps- en gewestregeringen gebruik kunnen maken (zie bv. Adv. RvS 48.740/VR/3 van 9 november 2010). Op grond van die impliciete bevoegdheden kan een overheid de bevoegdheid van een andere overheid betreden voor zover zulks noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van de eigen bevoegdheid, de aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en de weerslag van de betrokken bepalingen op die aangelegenheid slechts marginaal is.

Te dezen kan, wat betreft de eerste voorwaarde, worden gewezen op de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest ten aanzien van de reglementering inzake de scholing en examens betreffende de kennis en de vaardigheden die nodig zijn voor het besturen van voertuigen van elke categorie (artikel 6, §1, XII, 6° van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen). Teneinde de kandidaten van wie het voorlopig rijbewijs vervallen is, in de mogelijkheid te stellen om tijdens hun rijopleiding het aantal oefenkilometers te verhogen, vermag de Vlaamse Regering het noodzakelijk te achten om de wachttijd van drie jaar om een nieuw voorlopig rijbewijs te bekomen af te schaffen. Een afschaffing van deze wachttijd is noodzakelijk om het aantal oefenkilometers – en dus de rijvaardigheden – van de betrokken kandidaat te verhogen. Dit is ook noodzakelijk om de slaagkansen voor het praktisch examen te verhogen. Om dezelfde reden vermocht de decreetgever het noodzakelijk te achten om het tweede lid van artikel 9 van het besluit van 10 juli 2006 op te heffen. Deze regel heeft immers betrekking op het voorlopig rijbewijs dat bekomen werd na een wachttijd van drie jaar. Teneinde te vermijden dat ingevolge de afschaffing van de wachttijd een kandidaat-bestuurder ontelbare keren een nieuw voorlopig rijbewijs zou kunnen aanvragen, kan de Vlaamse Regering het eveneens noodzakelijk achten om te voorzien dat de kandidaat maar tweemaal hetzelfde model (met of zonder begeleider) voorlopig rijbewijs B kan verkrijgen. Tevens vermag de Vlaamse Regering het noodzakelijk achten om te bepalen dat de scholing die gevolgd wordt onder dekking van het vorig voorlopig rijbewijs B in aanmerking wordt genomen voor het berekenen van de termijn voorgeschreven in artikel 8, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 10 juli 2006 betreffende het rijbewijs voor voertuigen van categorie B. Ingevolge de afschaffing van de wachttijd kan zich immers een situatie voordoen waarbij iemand scholing heeft gevolgd onder een vorig voorlopig rijbewijs zonder dat dit noodzakelijk kadert binnen de regel dat de houder van een geldig voorlopig rijbewijs B met begeleider, een voorlopig rijbewijs B zonder begeleider krijgt (en omgekeerd). Daarom is het samen met de afschaffing van de wachttijd noodzakelijk om te bepalen dat in alle gevallen waarin iemand scholing heeft gevolgd onder dekking van een vorig voorlopig rijbewijs, de scholing in aanmerking te nemen die gevolgd werd onder dekking van het voorlopig rijbewijs. Daarom wordt de regel opgenomen in een afzonderlijke paragraaf 4.

Bovendien leent de regeling zich tot een gedifferentieerde regeling. De regeling houdt immers nauw verband met de scholing en examens die ingevolge de regionalisering reeds verschillen van gewest tot gewest. Aangezien slechts een specifiek element wordt geregeld, is de weerslag op de federale bevoegdheid inzake het rijbewijs en de kennis en vaardigheden om een voertuig te besturen ook marginaal.

De conclusie is derhalve dat de Vlaamse Regering zich kan beroepen op de impliciete bevoegdheden om artikel 8 en 9 van het ontwerp uit te vaardigen.

De regel volgens dewelke de houder van een geldig voorlopig rijbewijs B met begeleider één enkele keer een voorlopig rijbewijs zonder begeleider kan krijgen (en omgekeerd) die in het voorontwerp van besluit dat voor advies voorgelegd werd aan de Raad van State opgenomen was in artikel 5/1, §1, wordt niet behouden in het ontwerp. Deze regel is immers identiek aan de regel die thans reeds opgenomen is in artikel 5/1, §2, eerste zin van het besluit van 10 juli 2006 en werd louter om wet-technische redenen hernomen zonder dat de regel ook inhoudelijk werd gewijzigd. Hoewel deze regeling tot de gewestbevoegdheid bedoeld in artikel 6, §1, XII, 6° van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen behoort, wordt deze regel niet langer hernomen. Dit is immers niet noodzakelijk, zo ook niet wanneer de rechtsgrond gevonden zou worden in de impliciete bevoegdheden.

Om al die redenen kan niet worden ingegaan op het voorstel van de Raad van State om het artikel 8 weg te laten.

3.2. Algemene opmerkingen

3.2.1. Naar aanleiding van een vraag van de Raad van State omtrent de kosten voor de tolken en de onverenigbaarheid van de beëdigde tolk met andere functies, heeft de gemachtigde een voorstel tot

wijziging overgemaakt aan de Raad van State voor artikel 2, 3 en 10 van het ontwerp zodat duidelijk blijkt door wie de kosten voor de beëdigde doventolk worden gedragen en of de vereiste dat *“de tolk geen betrekking mag uitoefenen in een erkende rijkschool of op welke wijze ook professioneel rijonderricht geven”* zowel geldt voor de doventolk als voor de tolk voor de talen Frans, Duits of Engels. De Raad van State stemde in met dit voorstel. De Raad merkte hierbij op:

- dat ook ten aanzien van de doventolk moet worden bepaald door wie (het examencentrum of de kandidaat) de betrokkene wordt gekozen;
- dat uit de nota van de Vlaamse Regering blijkt dat voor het praktijkexamen –anders dan voor het theoretisch examen waar het examencentrum de tolk kiest- de tolk wordt gekozen door de kandidaat;
- dat in het ontwerpen artikel moet worden gepreciseerd dat die regeling geldt voor de praktische examens.

De artikelen werden gewijzigd conform het voorstel van de gemachtigde en met inachtneming van de opmerkingen en suggesties van de Raad van State.

3.2.2. In navolging van de opmerking van de Raad van State wordt in artikel 3 en 10, 2° van het ontwerp gewag gemaakt dat voor het praktijkexamen de tolk wordt gekozen door de kandidaat

3.2.3. De bijstand door een doventolk tijdens het theoretisch en het praktisch examen wordt telkens in een afzonderlijk lid opgenomen omdat deze in voorkomend geval onder de toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 januari 2016 houdende de vaststelling van overkoepelende regels voor het centraal tolkenbureau voor de beleidsdomeinen Onderwijs en Welzijn, Volksgezondheid en Gezin kan vallen. Enkel in geval de kandidaat met een gehoorhandicap geen recht heeft op bijstand van een doventolk krachtens deze bepalingen, dient hij bijgevolg zelf in te staan voor de vergoeding.

3.3. Tekstuele opmerkingen

De Raad van State maakt een aantal tekstuele opmerkingen waaraan wordt tegemoetgekomen.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Op dit vlak zijn geen wijzigingen ten opzichte van de nota waaraan de Vlaamse Regering op 15 juli 2016 haar principiële goedkeuring verleende. (VR 2016 1507 DOC.0818/1, VR 2016 1507 DOC.0818/2, VR 2016 1507 DOC.0818/3)

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Op dit vlak zijn geen wijzigingen ten opzichte van de nota waaraan de Vlaamse Regering op 15 juli 2016 haar principiële goedkeuring verleende. (VR 2016 1507 DOC.0818/1, VR 2016 1507 DOC.0818/2, VR 2016 1507 DOC.0818/3)

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Op dit vlak zijn geen wijzigingen ten opzichte van de nota waaraan de Vlaamse Regering op 15 juli 2016 haar principiële goedkeuring verleende. (VR 2016 1507 DOC.0818/1, VR 2016 1507 DOC.0818/2, VR 2016 1507 DOC.0818/3)

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Op dit vlak zijn geen wijzigingen ten opzichte van de nota waaraan de Vlaamse Regering op 15 juli 2016 haar principiële goedkeuring verleende. (VR 2016 1507 DOC.0818/1, VR 2016 1507 DOC.0818/2, VR 2016 1507 DOC.0818/3)

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering hecht haar goedkeuring aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, het koninklijk besluit van 10 juli 2006 betreffende het rijbewijs voor voertuigen van categorie B van en van het koninklijk besluit van 4 mei 2007 betreffende het rijbewijs, de vakbekwaamheid en de nascholing van bestuurders van voertuigen van de categorieën C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D, D+E

De Vlaamse minister van mobiliteit, openbare werken, Vlaamse rand, toerisme en dierenwelzijn

Ben WEYTS

Bijlagen:

- het goed te keuren besluit en de bijlage
- het advies van de Raad van State 59.890/VR